

TU TE-AI ÎNTORS...

STOMFF ANDREI AUREL

TU TE-AI ÎNTORS...

Se simte-n aer toamna fremătândă.
Gura-i arzândă frunzelor le-a pus
Dinspre apus, pecete de aramă.
Nori se destramă, ploaia stă la pândă
Ca o rotundă mare suspendată,
Infurtunata de un vânt hoinar.

Tu te-ai întors, te simt atât de aproape,
Sub pleoape chipul tău îl țin ascuns,
Și nepătruns, cu gândul te mângâi,
Te rog rămâi în sufletul meu mult,
Ca un tumult ce nu-l mai pot opri.
În zori de zi mi te-am făcut altar.

Din depărtări pădurile mă cheamă,
De bună seamă, cântecul li-e trist,
Încă exist și încă te iubesc,
Și mă opresc în fața ta supus.
Ești mai presus decât o existență,
Ești chintesență zborului bizar.

Se simte-n aer,
Te-ai întors,
Din depărtări...